

di 4 & woe 5

de laatste dagen heeft de overdracht van de zuivelfabriek een onverwachte wending genomen in principe hadden we een principeovereenkomst met stijn en gregory bereikt en zodoende had ik de notaris verwittigd dat de compromis mocht opgemaakt worden

kort daarna kreeg ik een medewerker van de notaris aan de lijn, dat de kopers niet wensten, dat hun project opgenomen zou worden in de compromis en de akte als reden werd opgegeven, dat de notaris geen ervaring hiermee had en er ook geen meerwaarde in zag

aansluitend volgden enkele telefoongesprekken

het feit, dat hun notaris geen ervaring had, was geen probleem aangezien mijn neef docent is aan notarissen in opleiding en hier wel ervaring mee had

voor mij was het bovendien niet de bedoeling om er een waterdicht keurslijf van te maken

ikzelf weet zelfs niet wat ik morgen zal doen, dus is dat voor mij perfect logisch, dat zij zich niet tot in het oneindige willen vastpinnen op hun (werk)document

het was voor mij het belangrijkste, dat hun project zoveel mogelijk in de pure liefde bleef en de zuivelfabriek op een *non profit* wijze zou gedeeld worden met derden

ik wou ook op één of andere manier gestaafd hebben, dat ik het gebouw met deze mindset had verkocht

oorspronkelijk wou ik dit via de akte doen, maar eigenlijk vormde deze blog zelfs een beter alternatief, dus kon ik de vraag om niks op te nemen in de akte eigenlijk ook inwilligen

dat bleek voor stijn en gregory haalbaar te zijn

de volgende morgen kreeg ik een bericht, dat ze na een lange zelfreflectie tot de conclusie waren gekomen dat ze zichzelf overschat hadden en dat het project te groot is voor de fase van het leven waarin ze zich nu bevinden

ze wilden eerst leren wandelen vooraleer te willen lopen

zo hadden ze zich reeds via karin geëngageerd als *buddy's* voor oekraïense vluchtelingen

ze bedankten me voor het delen van mijn inzichten, het contact met karin en de zelfreflectie oefening

toen ik karin op de hoogte bracht, gaf ze me een mooi antwoord

jammer, maar zeer knap, dat ze deze stap overwogen hebben en een wijze beslissing konden nemen

de zuivelfabriek komt goed terecht, want dit gebouw is te mooi om z'n doel te missen hé 😊

dat is mijn gebed

tussendoor had ik de weide in péchon voorbereid om dit weekend 12 schapen te ontvangen

tijdens het bosmaaien besepte ik, dat ik hiervoor wellicht honderden slakken de dood had ingejaagd

dat bevestigt, dat het inderdaad logischer is om de natuur haar werk te laten doen en onszelf te verplaatsen in plaats van de natuur aan onze wensen te willen aanpassen

natuurlijk vormen hout zagen en bosmaaien ideale bezigheden om het hoofd leeg te maken en dat zijn de ideale momenten om inspiratie te krijgen

dat was deze keer niet anders

opeens kwam het beeld van het schilderij van pépé in m'n hoofd

pépé was indertijd onze toenmalige tuin nog met de hand komen inzaaien en van het resultaat hebben we jaren lang genoten

het schilderij was een metafoor van de parabel van de zaaier

het zaad is de pure liefde, dat in eenieder van ons aanwezig was bij de geboorte

soms valt de pure liefde op de stenen, wordt ze opgepikt door de vogels of verstikt ze in de distels en brengt ze niks op

en soms valt het op vruchtbare aarde en brengt het dertig-, zestig- of honderdvoudig op

niettegenstaande er in het koninkrijk van deze wereld niks is gebeurd, aangezien de zuivelfabriek niet verkocht is, ben ik toch zeer tevreden dat het zaad van de pure liefde in het koninkrijk, dat niet van deze wereld is, wél vrucht heeft opgebracht

als ontspanning ben ik bezig om de biografie van *abbé pierre* te lezen

regelmatig waren er mensen in de donjon op bezoek geweest, die me met hem hadden vergeleken

op het eerste gezicht had ik niet veel affiniteit met de manier waarop hij de mensen culpabiliseerde en ook het feit, dat hij de basisbehoeften, in het koninkrijk van deze wereld, van de daklozen invulde, spraken mij niet aan

toen ik vorige week in de kringloop rondliep kwam ik voor de eerste keer *toevallig* in de

boekenafdeling terecht en daar vond ik *toevallig* de biografie van *abbé pierre*

nu ik ze aan het lezen ben, hebben we toch veel meer gemeen, dan ik in eerste instantie dacht hij heeft zelf heel diep in de *valley of despair* gezeten, hij nam nooit een blad voor de mond, was fan van franciscus van assisi en was er in geslaagd wereldwijd een groot publiek te sensibiliseren en te responsabiliseren

één van de passages, die mij het meest aanspreekt is de passage over *georges*, de eerste *emmaüs* medewerker

abbé pierre was indertijd opgeroepen om *georges*, die zelfmoord wilde plegen, tot andere inzichten te brengen en daar had abbé pierre een *gezegend* moment

op zijn gekende recht-voor-de-raap stijl zei hij tegen georges "dat hij hem beter eerst zou helpen om huizen te bouwen voor daklozen om dan pas daarna zelfmoord te plegen"
daar waar de publieke opinie dacht, dat georges abbé pierre nodig had, had abbé pierre met deze woorden de rollen omgedraaid : abbé pierre bleek georges nodig te hebben
als van het *lam gods* geslagen, had georges opeens een reden om te leven, en wat voor één

deze ochtend kwam ik om half vier wakker en dacht aan michèle, de jonge dame, die vorig jaar nog langs geweest was in de veronderstelling, dat ze mij nodig had
misschien waren de rollen ook omgedraaid en had ik haar nodig
wat als ook zij een blog zou maken met een getuigenis over de mentale klik, die ze gemaakt heeft van zelfmoordgedachte naar pure liefde
dat zou een prachtige aanvulling zijn van "mijn" blog, die eerder over de mentale klik van kapitalisme naar pure liefde gaat
zo kan ook zij een zaaier worden, waarvan het zaad dertig-, zestig- of honderdvoudig zal opbrengen

net zoals pure liefde miljoenen fysieke vormen kan aannemen, is dat eveneens het geval met de *rock bottom* van de vallei van de wanhoop/lijden
dat kan zowel fysieke (moord, verkrachting, extreme verslavingen ...) als mentale (extreme complexen, depressie, zelfmoord ...) vormen aannemen

zou het niet fantastisch zijn als de website als platform zou functioneren van tientallen, honderden, duizenden mensen, die getuigen over hoe ze zichzelf gedeconditioneerd/herconditioneerd hebben vanuit de diepste dalen van de vallei van de wanhoop/lijden tot de ambassadeurs van de pure liefde/paradijs

als iedereen in zijn/haar moedertaal deze biografieën zouden kunnen lezen, welk excuus kan een zinnig mens dan aanbrengen, waarom hij/zijzelf dit ook niet zou kunnen?

ik besloot om michèle later vandaag te contacteren met het voorstel

zat 7

vandaag zijn er 16 nieuwe bewo(o)n(st)ers aangekomen in de donjon
1 bok, 11 moeren en 4 lammeren lopen nu in de weide rond

voorlopig verloopt alles voorspoedig : er zijn nog geen ontsnappingen, ze hebben eten in overvloed, de kennismaking met de paarden en de honden is goed verlopen en de lammeren hebben me al meermaals doen lachen

het is de bedoeling, dat ze tot midden oktober in de weide blijven en dat mr toumi ze daarna komt ophalen, zodat ik geen dierenzorg in de wintermaanden heb
daarom hebben we een niet-permanente omheining geplaatst, die onder elektrische spanning staat
manon heeft ocharmen al vier keer een schok gehad en de laatste keer, was die blijkbaar zo intens, dat ze het op een lopen zette en in één spurt tot bij eve een halve kilometer verder is gelopen

ik heb het schouwspel met de schaapjes langdurig gevolgd en ik voelde me toch wel een beetje herder
het deed me denken aan *pépé*, die in zijn vrije tijd wat in de tuin hielp van *mijnheer dokter*

ik zocht een foto uit de oude doos en het viel me op, dat ik meer en meer op hem begin te lijken
pépé had ook een lak aan protocol en liep het liefst van al buiten in z'n favoriete outfit met hier en daar een scheur

vandaag kwamen ook de episodes van *lavi en ollie* op youtube
visueel vind ik het een geslaagd resultaat, vooral de drone beelden geven een zeer goed beeld van het gebouw en de omgeving
de rest vind ik wat *overacting*, maar dat zal wel nodig zijn om de kijkcijfers op te krikken
al was het wel leuk te horen, dat lavinia de donjon een paradijsje noemde (dat was overigens de tweede keer in twee dagen, dat iemand dit zei 😊)

hier het [eerste deel](#) (vanaf min 15.30)

hier het [tweede deel](#) (tot min 8)

vandaag besliste ik ook karin te vragen of ze interesse heeft om een maandelijkse bijdrage aan de blog te schrijven
zij is wellicht de krachtigste katalysator van pure liefde, die ik op dit moment ken
en ook zou ik het fantastisch vinden als de nieuwe beheerders van de zuivelfabriek en de donjon eveneens een maandelijkse bijdrage zouden leveren

vrij 13 – zo 16

vrijdag de 13de zal voor lange tijd verbonden blijven aan vrijdag 13 oktober 1307, toen op bevel van de franse koning alle tempeliers werden gearresteerd, op grond van valse beschuldigingen en dit was meteen ook de start van de ondergang van de orde
het verhaal gaat dat de laatste grootmeester, jacques de molay, de franse koning en de paus hebben vervloekt van op de brandstapel
wat er ook van zij, het is een historisch feit, dat zowel de paus als de koning, in dat jaar onverwacht stierven en dat geen enkele van de franse prinses een mannelijke nakomeling had
ikzelf vind vrijdag de 13de ook altijd een speciale dag, omdat er dan een speciale energie in de lucht hangt

enkele dagen geleden heeft lucie *sunshine* van een nieuwe laag silicone voorzien, zodat het dak nu opnieuw waterdicht zou moeten zijn

www.toursdesmiracles.org | info@toursdesmiracles.org

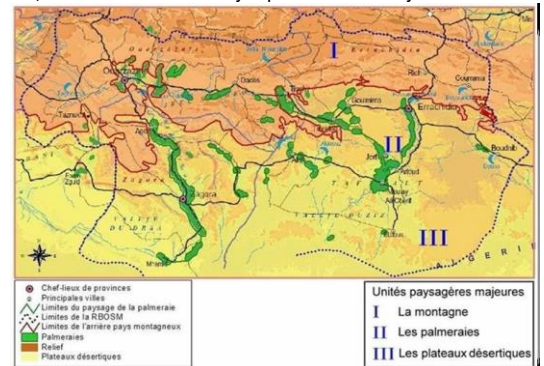
sindsdien staat hij op het platform naast het huis geparkeerd, met de bestuurderszetel pal naar het noorden weliswaar in de vlakke zon, maar met een prachtig uitzicht op de vallei de laatste dagen is het ook zonnig en behoorlijk warm, zo'n 25 tot 30 graden, en dat zorgt voor een prima eerste "echte" ervaring

de eerste ervaringen zijn positief te noemen ondanks de hoge temperaturen overdag is het niet te warm om te slapen en zelfs met het rolluik open, valt de koude en de vochtigheid 's morgens behoorlijk goed mee op dit moment is het enige jammere is, dat de wifi op dit moment niet tot daar rijkt, maar daar vinden we wellicht wat op we proberen eens als het een verschil maakt als we alle deuren open zetten

wat er wel duidelijk geworden is, is de aanwezigheid van water, hetzij om te drinken of om af te koelen, en ook een schaduwrijke plek een must zijn en dan kom je bijna automatisch op een woestijn-oase uit toevallig blijkt de regio ten zuiden van de atlas bezaaid te zijn met oases (de groene vlekjes op de kaart hiernaast) en dus zal de zoektocht naar een nomadendorp zich in eerste instantie in deze richting situeren

na de biografie van abbé pierre, die heel wat interessante inspiratie bevatte, ben ik begonnen aan de biografie van sint franciscus, zoals opgetekend door jörgensen de introductie van meer dan honderd bladzijden heb ik gelaten voor wat ze is, maar daarna is het wel een zeer interessante biografie geworden

de biografieën, deden me denken aan de verhalen toen ik in het eerste middelbaar zat in het klein seminarie, dienden we elke week naar de misviering te gaan en voor mij was dat meestal een verloren uur, tenzij het aan de beurt van priester robert was, die we om de één of andere reden *sponzie* heetten

in plaats van een saai, moraliserende preek, vertelde *sponzie* iedere keer een waargebeurd heldenverhaal van de pure liefde dat kon zijn over iemand, die een neergeschoten piloot hielp onderduiken, of ondergesneeuwde bergbeklimmers bevrijdde ...

ik veronderstel, dat hij dat uit één of ander boek gehaald heeft en het zou fijn zijn als ik dat ooit eens zou te lezen krijgen en wat zou het een droom zijn indien *les tours des miracles* als platform zou functioneren van dergelijke biografieën van de hedendaagse boedha, jesus, moeder theresa, gandhi, don helder camara, abbé pierre, soeur emmanuelle ...

zaterdag was er opnieuw een *auberge espagnole* en op algemeen verzoek werden er dit keer frieten gebakken, met huisgemaakte mayonaise gelukkig had ik de vorige keer verse olie in de friteuse gedaan, want sinds enkele weken is er geen olie meer te verkrijgen in de winkels... met de oorlog in oekraïne wordt er massaal olie gehamsterd, een mooi voorbeeld van de *vallei van het lijden* 😊

dit keer was er opnieuw een nieuw gezicht bij sophie, de vriendin van jean-marie, die de vorige keer in opleiding *ngo projectmanagement* was, was er dit keer ook bij ze keek me aan met glinsterende ogen, die me enorm deden denken aan de ogen van francine, toen ik haar de eerste keer ontmoet had in de zuivelfabriek in de maand februari

het was een inspirerende ontmoeting, met een zeer mooie uitwisseling van ideeën en standpunten één van de *oneliners*, die me zal bijblijven is *ça sert à rien de vouloir avoir raison*

inderdaad, zolang we allemaal nog in een illusie leven, is het absurd om iemand anders te willen overtuigen van ons standpunt wat niet belet, dat we nederig, er ons van bewust zijnde, dat we allemaal geconditioneerd zijn, onze inzichten kunnen delen, er ons van bewust zijnde

zondag kreeg ik een mooi mailtje van tine ivm de zuivelfabriek

Hallo wondermooie liefdevolle ziel,

ik zag zopas jouw advertentie op Immoweb en ik heb de webpagina's bezocht

Onmiddellijk begon mijn hart sprongetjes van geluk te maken. Wat resoneert dit met datgene waarvoor ik op zoek ben naar een mooie plaats om ons leven in liefde te mogen verder zetten, liefde voor de mens als beheerder van onze mooie planeet die we in bruikleen hebben van onze kinderen.

De kapitalistische maatschappij heeft alles stuk gemaakt, uitgebuit, de mens misbruikt vanuit hebzucht en macht. Decennialang zijn we belogen en bedrogen en heeft liefde gaandeweg een vervangbare status gekregen dat kan gekocht/verkocht worden aan de hoogste bidder.

Maar echte liefde wordt helaas niet meer gevoeld, men weet niet meer waar echte liefde om draait. Kinderen worden geboren in een artificiële wereld, ver weg van de wereld zoals God / het universum ons gegeven heeft, weg van zijn ideaalbeeld. Zo vroeg mogelijk worden ze weggehaald bij de mama's en papa's. In de creche gestopt, zodat de ouders weer snel aan de slag kunnen in hun slaven bestaan. Zodat het kapitalistische beest gevoederd kan worden met massa's waardeloos geworden geld.

Kinderen worden van kleins af aan getraind in het robotachtige slavernij programma. Alles gestructureerd, braaf gehoorzamen, allemaal samen op een miserabel hoopje in de creche of in de klas. Geen individuele aandacht, eenheidsworst. En mama's en papa's zijn slechts Pa-rents ... zij die voor enkele momenten per week hun kind huren van de 'Belgische Staat' die bij de geboorteaangifte in het gemeen - tehuis bij de burger-vader, eigenaar geworden zijn van het kind.

Kinderen leren dat het ok is om liefde te ontvangen in de vorm van een nieuwe tablet of smartphone, of dure kleding met labels. Met een instagram waardige kamer enz...

Het moet anders, het kan anders, het wordt anders! Daarvoor zijn we zoals je het zegt 'ambassadeurs' die de wereld weer tonen wat liefde is en waarvoor we als mens geboren zijn. Weg van hebzucht, vanuit liefdevolle verbinding met onze omgeving en de medemens.

Ik heb zoals gezegd reeds een hele tijd een project in mijn hoofd. En ik zou graag mijn project voorstellen, mezelf helemaal voorstellen.

Ik las in je blog echter dat je op het punt stond een aanbod te aanvaarden. Vandaar dat ik wou vragen, is mijn voorstel nog welkom?

Hartegroet 🙏

Tine

naast haar voornamen stond *vdfe* en ik zocht op wat dat betekende
de afkorting stond voor *van de familie* en stond symbool voor mensen, die hun soevereiniteit claimden en niet meer tot het systeem wilden behoren
ik wou hier wel wat meer over te weten willen komen en ik ging haar bij een volgende telefonisch contact wat meer uitleg vragen

in de namiddag keek ik naar de match antwerp – club brugge
omdat het nu *om de knikers* ging, bij een overwinning zou club kampioen zijn, gaf dit altijd een extra spannende "overlevingsdynamiek" en dat interesseerde mij uiteraard omdat ook dit een prachtvoorbeeld is van de *vallei van het lijden* (tot aan het bevrijdende fluitsignaal 😊)

het werd inderdaad een *cupmatch* op het scherpst van de snee
club trok aan het langste eind en dat was het begin van een algemene euforie bij spelers en supporters

mijn gevoel was eerder neutraal
ik was wel blij de match gezien te hebben, maar van euforie was totaal geen sprake
dat was een groot contrast met toen ik een 15-tal jaren terug nog volledig uit m'n dak ging bij een eerdere kampioenviering

in de vooravond ging ik voor de eerste keer kersen plukken *als eieren zo groot*
het betreft de *bigarreau* variëteit, dat zijn van die donker rode, zoete kersen

terwijl ik aan het plukken was, ging het liedje *le temps des cerises* continu door m'n hoofd, dat was wel grappig

ik besloot om een poging te wagen om de pitten te planten om zo enkele kerselaars in de achtertuin te hebben, dat zouden de volgende beheerders wel appreciëren

de beste manier om een kerselaar te laten kiemen is via de kern van de kersenpit
die kun je uit de pit verwijderen via een notenkraker
het is ongelooflijk hoe klein dit pitje is in vergelijking tot de kers (zie foto)

het is ook ongelooflijk hoe weinig kiemen er effectief kiemkracht hebben, dat is er ongeveer 1 op 10 à 20
een snel middel om de goede te selecteren, bestaat uit de drijfpest: de pitten met dorre kiemen blijven drijven en de pitten met kiemen met kiemkracht zakken naar de bodem

ik heb 5 van de betere pitten geselecteerd en in de volle grond geplant
binnen anderhalve maand weten we het resultaat

ik heb me ook voorgenomen om nog enkele pitten onder de boom te gaan zoeken
deze hebben de volledige rijping meegemaakt en bevatten wellicht procentueel meer kiemkracht

's avonds trok er een onweersbui over
de bliksem, die door alle openingen van sunshine kwam piepen, zorgde voor een schitterend schouwspel
en ook de donder weergalmde door de *body*, die als een soort versterker functioneerde

het was ook een uitstekende test in hoeverre *sunshine* waterdicht bleek te zijn
af en toe kwam er een druppel naar beneden
dat was voorlopig *ça va* en een hele verbetering bij vroeger, maar toch had ik het lek liever 100% gedicht
to be continued

woe 25

deze morgen bij het opstaan een verrassing van formaat
er stonden twee schapen voor het huis, onder de lindeboom te grazen
ik had het nog maar net gezien en daar sprong luna al uit *sunshine* en dreef ze zonder blaffen en zonder enige andere vorm van agressiviteit in één vlotte beweging in de weide zo'n 50 meter verderop

ik stond perplex: was dit dezelfde hond, die ik nog geen jaar eerder met een behoorlijk trauma had geadopteerd?
over een deconditionering gesproken 😊
als beloning kreeg ze een doosje sardienen, een aai over het hoofd en wat lieve woordjes

de voorbije dagen waren er opnieuw enkele discussies met lucie
het valt op hoe hard we geconditioneerd zijn om ons *gelijk* te halen in een discussie

ikzelf slaag er meer en meer in om enkel mijn standpunt te vertellen en te luisteren naar het standpunt van de andere en geen enkel waardeoordeel te koppelen aan geen van beide standpunten
we zeggen wel eens "de waarheid ligt in het midden", maar eenmaal je beseft, dat alle standpunten geconditioneerd zijn, dan ligt de waarheid nooit in het midden, maar ergens verder rechts op de as van de pure liefde

sinds enkele weken gebruik ik ook humor als mijn geconditioneerde standpunt verschilt van dat van lucie en er een hevige discussie dreigt los te barsten ik gebruik dan plots m'n kopstem, een beetje zoals *de man van melle* en *sociaal incapabele michiel* in ik herinner me ook, dat m'n broer in z'n puberteit dat eveneens had gedaan en dat dat telkens tot ontwapenende situaties had geleid

voorlopig heb ik deze kopstem *met succes* gebruikt in het bijzijn van lucie ik ben benieuwd waar deze evolutie naar zal leiden, maar in ieder geval is humor een mooie vorm van pure liefde

de beide biografieën van *abbé pierre* en *franciscus van assisi* zijn nog blijven nazinderen net zoals bij jesus en boeddha, zijn er ook bij hen afscheuringen geweest onder hun *leerlingen/volgelingen*

dat is eveneens een mooi standpunt, tot welke verdeeldheid het verdedigen van een geconditioneerd standpunt leidt dat had boeddha goed begrepen, toen hij zei, dat hij geen volgelingen wilde, maar dat hij enkel wou, dat de mensen zouden doen zoals hij had voorgedaan

daar kan ik me veel beter in vinden, zoals gandhi, die zei *my life is my legacy* (mijn levenswijze is m'n nalatenschap) het *achtvoudige pad* voelt voor mij dan ook meer aan als een *herconditionering*, daar waar ik meer fan ben van een *deconditionering* van het innerlijke kind

je kunt het goed vergelijken met een zelfrijdende auto eerst hebben ze geprobeerd om de auto van nul af te programmeren en dan is de piste van *deep learning* gekomen, waar ze gebruik maakten van ontelbare data waaruit de auto kan *putten* als hij zich in een vergelijkbare situatie zou bevinden

welnu : bij onze geboorte waren we, de uitzondering niet in beschouwing genomen, allemaal ongeconditioneerd, alleen herinneren we er ons niks van de alles creërende bron zou wel van enig sadisme en niet-coherentie getuigen als ze ons niet perfect *als haar evenbeeld* zou hebben gecreëerd

als wij ervoor zouden kiezen, dit is onze verantwoordelijkheid, om opnieuw naar haar evenbeeld te leven, dan zouden we effectief in een aards paradijs leven dat paradijs dienen we niet als een *tuin van eden* te zien maar eerder als een mindset van continue, pure en allesomvattende liefde

om dit te bereiken komt het onvoorwaardelijke geloof in ons onderbewustzijn op de proppen, want dat heeft alles feilloos geregistreerd : de ontelbare data van conditionering alsook de ongeconditioneerde beginstatus, alles ligt er voor het grijpen

dit inzicht maakt ook, dat ik totaal anders kijk naar m'n omgeving de zaken, die mij vroeger irriteerden, kan ik nu veel makkelijker aanvaarden, wat een pure vorm van liefde is in plaats van irritante mensen te veroordelen, heb ik compassie met geconditioneerde mensen

wie zonder zonden is, werpe de eerste steen staat er in he nieuwe testament *wie volledig ongeconditioneerd, werpe de eerste steen* zouden we naar analogie kunnen zeggen, al is dat een tegenstrijdigheid, aangezien ongeconditioneerde mensen geen vormen van geweld/veroordeling kennen

wat vind ik het spijtig dat *youtube* geen 2.500 jaar eerder was uitgevonden stel je voor, dat boeddha een vlog had gehad, wat een schat van informatie zou dit voor de mensheid en de moeder aarde betekend hebben

maar onder het moto "beter laat dan nooit" ben ik beginnen zoeken naar mensen, die hun zoektocht naar een leven in pure liefde, in een blog/vlog willen gieten en beschikbaar willen stellen op het *tours des miracles* platform stel je voor, dat het dagboek van de nieuwe boeddha, mohammed, gandhi, martin luther king, moeder thérèse, abbé pierre, soeur emmanuelle, franciscus van assisi ... online zou staan en wereldwijd miljoenen mensen zou inspireren en aanmoedigen om zich te deconditioneren tot een leven in pure liefde dat de pure liefde via het internet de wereld zou veroveren dan zouden we effectief ook in een fysiek paradijs beginnen te leven

van kindsbeen af ben ik gefascineerd geweest door de op- en ondergang van wereldrijken als dat nu over de romeinen, de perzen, de mongolen, de egyptenaren ... ging was mij eender ontelbare keren heb ik ook zelf tijdens het spelen *risk* en *lords of the realm* de ganse wereld veroverd

deze week dacht ik opeens aan de boekbespreking die ik hield als 15-jarige we mochten ons lievelingsboek kiezen en dat van mij was de biografie van napoleon bonaparte toen de leraar de keuze hoorde en ook de dikte van het boek zag, deed hij een poging om me tot andere gedachten te brengen maar toen hij m'n vastberadenheid zag, was hij akkoord ik herinner me dat ik vol passie over alle veroveringen van deze onconditionele figuur vertelde

dit is hetgeen ik met de tweede helft van m'n leven wil doen, weliswaar in een koninkrijk, dat *niet van deze wereld* is met behulp van de moderne technologie mensen inspireren, aanmoedigen en vooral responsabiliseren zodat de wereld veroverd wordt door de gedeconditioneerde mens en de kinderen, die in de toekomst geboren worden, ongeconditioneerd kunnen blijven terwijl ze opgroeien

om het met de woorden van *abbé pierre* te zeggen : we dienen kinderen te zijn in een volwassen lichaam of met de woorden van jacques brel *pour être vieux sans être adulte*

dan zullen we eindelijk de zin van het leven begrepen hebben en zullen we fysiek automatisch in een paradijs leven

zat 28 – di 2

gisteren voor de tweede keer dit jaar op restaurant geweest, op uitnodiging van *mammie* als ik eerlijk tegenover mezelf was geweest, had ik niet dienen in te gaan op de uitnodiging, dat was nogmaals duidelijk geworden veel liever was ik thuis gebleven en had daar een *auberge espagnole* gehouden dan in het centrum van het hype toeristische *pujols* gedurende meer dan drie uur een maaltijd te eten, die even veel kostte als m'n weekbudget

's middags heb ik een nieuwe variant van de vegetarische spaghetti saus uitgeprobeerd

www.toursdesmiracles.org | info@toursdesmiracles.org

vooreerst had ik drie verschillende soorten look (wit, violet en rose) met zout/peper/mediterrane kruiden in een vijzel vermalen dat had ik dan toegevoegd aan de uien en sjalot, samen met het *harissa* rood pigment vervolgens werden de champignons toegevoegd en daarna de havervlokken, die ik vooraf in melk had laten weken tot slot werd tomatenconcentraat, melk en laurierbladeren en gedroogde, vermalen brandnetel uit de tuin toegevoegd

tijdens het koken heb ik de ganse tijd *krishna das* van *prema chalisa* meegezongen zingen is een vorm van pure liefde, en het hoeft geen betoog, dat een stuk van deze liefde in de maaltijd terecht is gekomen het is geen toeval, dat er onder andere in afrikaanse stammen gezongen/geneuried wordt tijdens het koken het deed me denken aan m'n moeder, die luid meezong met *marva's rode rozen in de sneeuw* en andere liedjes van allerhande andere kleinkunstenaars het is ook geen toeval, dat ik een grote affiniteit koester voor deze liederen en dat er vele van deze liederen in de spotify playlist zijn opgenomen

in de vooravond had ik jan aan de telefoon in verband met de zuivelfabriek van hollebeke op dit moment woont hij in een oud fabriekspand, mét schouw 😊 in het centrum van mechelen en hij zoekt naar een rustige plek waar hij op termijn zijn woonst kan combineren met z'n vzw rond muziek

niettegenstaande we beiden geen *grote bellers* zijn, was het geanimeerd gesprek van een uur over de meeste zaken, zitten we op dezelfde golflengte : ook hij wil zoveel mogelijk delen buiten het systeem en dan komen we onvermijdelijk bij de *tegenstrijdigheid*, dat ik op zoek ben, naar mensen, die willen delen, maar toch een significant bedrag op tafel kunnen leggen

we sloten het gesprek af met de beslissing, dat het beter zou zijn om het gebouw eerst te bezoeken als er dan een *coup de foudre* zou zijn en een mooi project, dan zal de rest in principe van zelf komen

's avonds zijn we dan de moestuin gaan bewateren het is ongelooflijk hoeveel energie we steken in het telen van enkele kroppen salade, de zaken, die *wij willen*

zeker als je ziet, dat er massaal veel planten en vruchtbomen zijn, die hier van nature gedijen, zonder dat er daar enige zorg dient aan besteed te worden kersen, noten, pruimen, olijven, perziken, laurier, vijgen, artisjok, aardappel en tal van *infuseerbare* bloemen en planten waarom willen we altijd onze omgeving aan ons aanpassen in plaats van onszelf aan te passen? ook tolerantie/aanvaarding is een vorm van pure liefde

zondag was er een incident met lucie ik had ze al enkele keren gevraagd om haar materiaal uit de kasten te halen, zodat er in iedere kamer één kast beschikbaar ging zijn voor bezoekers en dat was zonder gehoor gebleven nu had ik geëist, dat ze dit vandaag ging doen of dat ik het anders morgen zelf ging doen

bovendien wou ik niet meer, dat ze samen met mij en de honden in *sunshine* sliep

dat kwam hard binnen

de kasten werden geleegd en ze besloot om vanaf nu in haar tent te slapen voor de rest van de dag was het beeld zonder klank

maandag was het een bewogen dag in de zuivelfabriek op de middag kreeg ik telefoon, dat johan en elisa materiaal waren komen ophalen en daarbij de herten laten ontsnappen of dit nu doelbewust was of niet, laat ik in het midden het feit is, dat ze alleszins geen poging hebben gedaan de dieren terug in de weide te krijgen

freddy had de politie gebeld, zodat ik niet aansprakelijk ging zijn bij eventuele ongevallen gedurende de rest van de dag kreeg ik berichten en telefoons van verschillende bureaus de hertjes zijn zowat de mascotte van de buurt geworden

ik bleef de ganse tijd behoorlijk rustig als de herten beter af waren in de vrije natuur, dan wenste ik hun veel geluk toe in de weide wereld indien niet, dan zouden ze met open armen ontvangen worden

ook naar johan en elisa had ik geen wrok gevoelens, maar medelijden omdat zij zich nog altijd in de vallei van het lijden bevinden

's nachts had ik gedroomd dat alle herten terug in de weide zaten en deze ochtend kreeg ik een bericht, dat er twee hertjes vanzelf waren terug gekeerd dat betekent toch, dat ze zich super goed voelen in de zuivelfabriek

dinsdag was de relatie met lucie nog altijd gespannen, nog altijd was er beeld zonder klank er gingen duistere gedachten door m'n hoofd ik zou haar vragen om definitief te vertrekken, het bezoek van haar ouders van aanstaande vrijdag te annuleren, ze zou ook geen dingen mogen organiseren of mensen uitnodigen ...

opeens werden mijn gedachten onderbroken, door de buizerd, die door de torenvalk werd aangevallen de laatste dagen had ik de buizerd al enkele malen zien aangevallen worden, door zowel de torenvalken, de kraaien en zelfs de gaaien

ik voelde dat het universum mij iets wou zeggen en zocht de buizerd op onder de krachtdieren dit is wat ik vond

De buizerd is een krachtige boodschapper. Met zijn scherpe blik schept hij helderheid en overzicht. Zijn ogen zien elk detail en dus niets over het hoofd. Er kan meer aan de hand zijn dat jij nu kunt zien. Daarom verschijnt de buizerd op je pad. Soms heeft dat te maken met ontrouw. Dat kan ontrouw zijn zoals de meesten van ons dat kennen, maar waarschijnlijk heeft het met ontrouw te maken ten opzichte van jouw eigen ZELF. Door niet te kiezen of te gaan staan voor wat je werkelijk wilt of wie je werkelijk bent.

De buizerd wordt vaak aangevallen door kleinere vogels om hem te beperken in zijn vrije vlucht. Deze metafoor duidt erop dat de 3^e dimensiewereld inderdaad zal proberen om jou naar beneden te halen, in het negatieve te trekken. Gewoon omdat jij anders bent en zij dat niet kunnen (al zouden ze het nog zo graag willen) begrijpen, omdat ze een andere zielsafstemming hebben dan jij.

Laat je je hierdoor beperken? Of zet je de kracht van het universum in om wat anderen ook vinden of denken toch voor jouw vrije vlucht te gaan? Weet dat de buizerd scherpe klauwen en scherpe snavel heeft. Als jij jou laat beïnvloeden door de negativiteit van anderen is dit een uitlokking om je te verlagen tot een niveau dat niet bij jou en jouw zielsafstemming past, maar dat je wel kent, omdat je het ooit doorleefd hebt zoveel levens terug.

Als de buizerd jouw vriend is, dan kun jij, net als hij, je vlijmscherpe klauwen uitslaan om anderen op een niet al te vriendelijke manier met je snavel de kop af te rukken. Wanneer je het gevoel hebt dat je in een dergelijke plaag- of verjaagsituatie terecht bent gekomen, dan is het beter om een andere kwaliteit van de buizerd toe te passen. Hij kan uren rustig op een paal zitten namelijk.

Doe een stapje terug en bekijk eens met haviksogen wat er nou werkelijk aan de hand is, voordat je overgaat tot actie. Wordt het een lik op stuk beleid? Dat mag altijd, maar weet dat wat jij uitzendt als een boomerang ooit weer terug op je pad komt. Je kunt er ook voor kiezen om gewoon een paaltje verder te gaan zitten en degenen die jou proberen te ondermijnen te laten zijn wie ze zijn. Als je los laat blijf je beter in balans en als je in balans bent en voldoende tijd voor jezelf creëert, krijg je de ruimte om jouw klauwen in dingen te slaan, oftewel te focussen, die voor jou van belang zijn. Ongeacht wat anderen hiervan zullen vinden of denken.

De buizerd is niet voor niets een magische krachtige vogel, die ondanks het feit dat andere vogels hem proberen te verstoren, gewoon zijn weg gaat.

ik besepte, dat ik zondag voor de aanval had gekozen en dat ik nu diende te handelen als de buizerd, die de aanvallen van de andere vogels aanvaardde
ik besepte, dat we beiden geconditioneerd zijn en dat de waarheid niet in het midden, maar uiterst rechts op de pure liefde as ligt

ik maakte een mentale klik en de duistere gedachten verdwenen als sneeuw voor de zon
ik besloot m'n eigen weg te gaan, eerlijk te zijn tegenover mezelf en niks te eisen van lucie
de buizerd had me een waardevolle les geleerd